

Ê-xo-tê

Hoàng hậu Vả-Thi bất tuân lệnh Vua

¹ Chuyện xảy ra trong thời Vua A-suê-ru, hoàng đế cai trị một trăm hai mươi bảy tỉnh từ Ấn-độ đến Ê-thi-ô-bi. ² Vua đặt kinh đô tại Su-sơ. ³ Năm thứ ba lúc đang trị vì, vua mở đại tiệc thết đãi tất cả quan trong triều, những tướng lãnh từ các tiểu quốc thuộc Ba-tư và Mê-đi cùng các quan đầu tỉnh trên toàn đế quốc.

⁴ Đại tiệc kéo dài một trăm tám mươi ngày. Trong suốt thời gian đó, vua A-suê-ru phô trương sự giàu sang rực rỡ của đất nước cùng quyền uy tột bậc của mình. ⁵ Sau đó, vua lại mở một đại tiệc khác khoản đãi dân chúng tại kinh đô Su-sơ, không phân biệt sang hèn. Tiệc được tổ chức trong sân vườn vua và kéo dài bảy ngày. ⁶ Khắp vườn giăng màn trắng, xanh với nơ lụa tím cột quanh những vòng bạc đính trên các cột cẩm thạch. Những chiếc ghế trường kỷ bọc vàng và bạc đặt trên nền lát gạch cẩm thạch, xa cừ và hồng ngọc*. ⁷ Rượu được rót đãi trong những ly bằng vàng đủ kiểu. Rượu nhiều vô kể vì vua rất rộng rãi. ⁸ Vua truyền lệnh cho những kẻ hầu tiệc cứ cho khách tha hồ uống rượu tùy thích, không hạn chế.

* **1:6:** hồng ngọc Một loại ngọc màu đỏ đậm hoặc tím.

⁹ Hoàng hậu Vả-Thi cũng mở tiệc thết đãi những phụ nữ trong hoàng cung A-suê-ru.

¹⁰ Qua ngày thứ bảy, khi đang ngà ngà men rượu, Vua cao hứng truyền cho bảy hoạn quan là Mê-hu-man, Bít-tha, Hạp-bô-na, Biếc-tha, A-bác-tha, Xê-tha và Cạt-cách ¹¹ mang hoàng hậu Vả-Thi, đầu đội vương miện đến ra mắt vua, để khoe vẻ đẹp sang trọng của bà cho mọi người chiêm ngưỡng. ¹² Các hoạn quan báo lệnh này cho hoàng hậu nhưng bà không chịu đến. Vua nổi giận phùng phùng.

¹³ Theo thông lệ, vua hay hội ý những chuyên gia luật pháp và trật tự công cộng. Cho nên vua A-suê-ru hỏi ý những học giả xem phải xử trí ra sao. ¹⁴ Những học giả được vua hay tham khảo ý kiến thường nhất là Cát-xê-na, Xê-thát, Ách-ma-tha, Tạt-si, Mê-ra, Mạc-xê-na, Mê-mu-can. Họ là bảy quan lớn của nước Ba-tư và Mê-đi. Các quan này có đặc ân ra mắt vua đồng thời cũng là các quan cao cấp nhất trong vương quốc. ¹⁵ Vua hỏi họ, “Hoàng hậu Vả-Thi đã không vâng lệnh ta truyền qua các hoạn quan. Vậy theo luật pháp, ta phải xử nàng như thế nào?”

¹⁶ Mê-mu-can thưa cùng vua và các thượng quan rằng, “Hoàng hậu Vả-Thi đã làm sai không những trước mặt vua mà còn trước mặt các quan cùng tất cả dân chúng trên toàn quốc. ¹⁷ Khi vợ của các quan trong đế quốc Ba-tư và Mê-đi nghe biết hành động của Vả-Thi họ sẽ không còn nể nang chồng mình nữa. Họ sẽ bảo rằng ‘Vua A-suê-ru truyền lệnh cho hoàng

hậu Vả-Thi đến nhưng bà không chịu tuân theo.’
18 Bây giờ khi vợ của các quan trong nước Phe-rơ-sơ và Mê-đi hay biết hành động của hoàng hậu, họ cũng sẽ đối xử với chồng mình y như thế; rồi e rằng sự khinh khi và bất hoà sẽ không bao giờ chấm dứt.

19 Nếu vua bằng lòng, xin ra sắc lệnh được viết thành luật của nước Ba-tư và Mê-đi để không thể thay đổi được; luật đó cấm hoàng hậu Vả-Thi không bao giờ được ra mắt vua A-suê-ru nữa. Vua sẽ ban chức hoàng hậu cho một người khác xứng đáng hơn. 20 Xin ban hành sắc lệnh trên toàn đế quốc rộng lớn để tất cả các bà vợ sẽ kính trọng chồng mình, bất kể sang hèn.”

21 Vua cùng các quan cao cấp tán thành ý kiến của Mê-mu-can nên liền thi hành ngay lời đề nghị đó. 22 Vua ra lệnh khắp các tiểu quốc, theo từng ngôn ngữ địa phương, rằng mỗi người đàn ông phải làm chủ gia đình mình.

2

Ê-xơ-tê được phong làm hoàng hậu

1 Sau khi nguôi giận, vua nhớ Vả-Thi, hành động của bà và sắc lệnh đã ban hành. 2 Các cận thần đề nghị, “Hãy tìm các cô gái trẻ đẹp cho vua. 3 Vua sẽ chọn các quan đầu tỉnh bảo họ đưa những thiếu nữ đẹp nhất về cung vua tại kinh đô Su-sơ. Hoạn quan Hê-gai, người đảm trách các cung phi sẽ chịu trách nhiệm chăm sóc sắc đẹp cho các nàng. 4 Cô gái nào đẹp ý vua nhất sẽ

được chọn làm hoàng hậu thế cho Vả-Thi.” Vua thích ý kiến đó và cho thực hành ngay.

⁵ Tại kinh đô Su-sơ có một người Do-thái tên Mạc-đô-chê, con trai Giai-rô, cháu Si-mê-i, cháu của Kích, thuộc chi tộc Bên-gia-min. ⁶ Ông bị Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn bắt cầm tù tại Giê-ru-sa-lem, và bị lưu đày cùng một lượt với Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa và nhiều người khác. ⁷ Mạc-đô-chê có người bà con tên Ha-đa-xa, con gái một người cậu. Vì Ha-đa-xa mồ côi nên Mạc-đô-chê đem về nuôi dưỡng. Ha-đa-xa còn có tên là Ê-xơ-tê. Dáng dấp nàng thanh nhã và nhan sắc thật mặn mà. Mạc-đô-chê nhận nàng làm con nuôi vì cha mẹ nàng mất sớm.

⁸ Khi lệnh vua được ban hành, nhiều thiếu nữ được đưa về kinh đô Su-sơ dưới sự trông coi của Hê-gai, quan đảm trách các cung phi. Ê-xơ-tê cũng được đưa về cung. ⁹ Ê-xơ-tê được lòng Hê-gai, nên ông cấp cho Ê-xơ-tê nhiều mỹ phẩm và thức ăn ngon. Ông chọn cho Ê-xơ-tê bảy tỳ nữ trong cung vua rồi đưa nàng cùng các tỳ nữ về ở khu vực tốt nhất trong cung phi tần.

¹⁰ Ê-xơ-tê không cho ai biết về gốc gác gia đình và dân tộc mình theo lời Mạc-đô-chê căn dặn.

¹¹ Hằng ngày Mạc-đô-chê qua lại sân cung phi để thăm hỏi Ê-xơ-tê và theo dõi mọi việc diễn tiến ra sao.

¹² Trước khi ra mắt vua, mỗi cô gái được chăm sóc sắc đẹp trong mười hai tháng. Sáu tháng đầu dùng dầu mộc dược và sáu tháng sau dùng dầu thơm cùng các mỹ phẩm khác. ¹³ Sau đó

xem như sẵn sàng để gặp vua. Khi đến phiên mình, mỗi cô gái được tự chọn những vật dụng mình thích từ cung phi tần mang vào hoàng cung. ¹⁴ Buổi tối, nàng vào cung vua. Sáng hôm sau nàng trở về khu vực khác trong cung phi tần, dưới sự trông coi của hoạn quan Sa-ách-ga, người quản trị các tỳ nữ. Nàng sẽ không gặp lại nhà vua nữa trừ khi được vua yêu thích và cho gọi đích danh.

¹⁵ Đến phiên Ê-xơ-tê, con gái A-bi-hai, cậu của Mạc-đô-chê, người được ông nhận làm con nuôi, ra mắt vua. Nàng không xin gì cả, chỉ mang theo những thứ hoạn quan Hê-gai đề nghị cho mình. (Hê-gai là hoạn quan của vua coi sóc các cung phi.) Ê-xơ-tê chiếm được cảm tình của những người gặp nàng. ¹⁶ Nàng được đưa vào gặp vua trong hoàng cung vào tháng mười, tức tháng Tê-bết, năm thứ bảy triều đại vua A-suê-ru.

¹⁷ Vua yêu thích Ê-xơ-tê hơn tất cả những mỹ nữ khác. Vua thích nàng nhất nên đội vương miện lên đầu nàng và chọn nàng làm hoàng hậu thế cho Vả-Thi. ¹⁸ Sau đó vua mở đại tiệc mừng tân hoàng hậu và mời tất cả các quan chức trong triều đình tham dự. Vua tuyên bố ngày lễ trên toàn quốc và ban phát nhiều quà tặng.

Mạc-đô-chê khám phá âm mưu ám hại vua

¹⁹ Khi các cô gái tập họp lần thứ nhì, Mạc-đô-chê ngồi tại cửa vua. ²⁰ Ê-xơ-tê vẫn chưa tiết lộ cho ai biết về gốc gác gia đình và dân tộc nàng

theo lời Mạc-đô-chê dặn. Nàng vâng lời Mạc-đô-chê như lúc đang còn ở nhà.

²¹ Một ngày kia, khi Mạc-đô-chê đang ngồi trước cửa cung vua, thì hai quan gác cửa là Bích-than và Thê-rết có chuyện bất bình và bàn định giết vua. ²² Mạc-đô-chê khám phá ra âm mưu đó liền báo cho hoàng hậu Ê-xơ-tê hay. Ê-xơ-tê thưa cùng vua về âm mưu mà Mạc-đô-chê vừa khám phá. ²³ Người ta điều tra và thấy đúng sự thật cho nên hai quan chủ mưu ám hại vua liền bị treo cổ. Biến cố này được ghi lại trong sử ký triều đình đương thời trước mắt vua.

3

Ha-man âm mưu tiêu diệt dân Do-Thái

¹ Sau các việc đó, vua A-suê-ru thăng chức cho Ha-man, con trai Ha-ma-đa-tha, người A-gác. Vua đặt Ha-man làm tể tướng, trên quyền tất cả các quan trong triều đình. ² Theo lệnh vua, các quan trong triều phải cúi lạy chào Ha-man, nhưng Mạc-đô-chê không cúi lạy cũng chẳng tỏ vẻ tôn kính Ha-man.

³ Các quan trong triều tại cửa vua thắc mắc hỏi Mạc-đô-chê, “Tại sao ông không tuân lệnh vua?” ⁴ Chúng gạn hỏi ông mỗi ngày nhưng ông chẳng buồn để ý. Họ liền báo cho Ha-man hay. Họ muốn biết xem Ha-man có chấp nhận thái độ của Mạc-đô-chê hay không vì Mạc-đô-chê cho họ biết mình là người Do-thái.

⁵ Khi Ha-man thấy Mạc-đô-chê không cúi chào cũng chẳng tỏ vẻ tôn kính mình thì vô cùng giận

dữ. ⁶ Ha-man không muốn giết chỉ một mình Mạc-đô-chê thôi nhưng mà còn tìm cách tiêu diệt cả dân Do-thái trên toàn đế quốc của vua A-suê-ru mới hả giận.

⁷ Vào tháng giêng gọi là tháng Ni-san, năm thứ mười hai, triều đại vua A-suê-ru, người ta bắt thăm để chọn ngày và tháng trước mặt Ha-man. Thăm rơi trúng tháng mười hai, tức tháng A-đa.

⁸ Ha-man tâu cùng vua A-suê-ru rằng, “Có một dân tộc ở rải rác khắp các tỉnh trong vương quốc. Phong tục họ khác hẳn với các dân tộc khác. Họ không tuân theo luật pháp của vua, chúng ta chẳng nên để họ tiếp tục sống trên lãnh thổ của vua làm gì. ⁹ Nếu đẹp ý vua, xin ban hành sắc lệnh hủy diệt dân tộc đó. Hạ thần xin đóng bảy trăm năm mươi ngàn cân* bạc vào quỹ nhà vua để lo chi phí cho việc thi hành sắc lệnh này.”

¹⁰ Vua liền tháo nhẫn trao cho Ha-man, con Ha-ma-đê-tha, người A-gác, kẻ thù của dân Do-thái.

¹¹ Vua bảo Ha-man, “Tiền và dân tộc đó trong tay người, muốn làm gì tùy ý.”

¹² Vào ngày mười ba tháng giêng, theo lệnh Ha-man, các thư ký trong triều đình viết sắc lệnh gửi đến các thống đốc và cấp chỉ huy quân đội của các tiểu quốc và của mỗi sắc dân tùy theo chữ viết và ngôn ngữ địa phương. Sắc lệnh ký tên vua A-suê-ru và đóng ấn bằng nhẫn vua.

¹³ Sắc lệnh được gửi qua các sứ giả phái đến

* **3:9:** bảy trăm năm mươi ngàn cân Nguyên văn, “10.000 ta-lăng” (khoảng 340 tấn).

khắp nơi trong nước, truyền cho dân chúng vào ngày mười ba tháng mười hai tức tháng A-đa, hãy hủy diệt, tàn sát cho tuyệt gốc dân Do-thái, từ nhỏ tới lớn, kể cả đàn bà trẻ em và tịch thu hết tài sản của họ. ¹⁴ Bản sao sắc lệnh được gửi tới mỗi tiểu quốc như một đạo luật để mọi người đều biết và sẵn sàng thi hành.

¹⁵ Các sứ giả vội vã lên đường thi hành lệnh vua ban ra tại hoàng cung ở kinh đô Su-sơ. Vua và Ha-man ngồi uống rượu trong khi cả thành Su-sơ đều nhốn nháo.

4

Mạc-đô-chê cầu cứu Ê-xơ-tê

¹ Khi Mạc-đô-chê hay được tin dữ này, ông liền xé áo, mặc vải xô và đội tro, ra giữa thành phố kêu khóc thảm thiết. ² Nhưng Mạc-đô-chê chỉ đến được tới bên ngoài cổng vua vì không ai được phép vào bên trong cổng vua đang khi mặc vải xô. ³ Khi lệnh vua được ban hành khắp nơi, dân Do-thái kêu khóc đau thương. Nhiều người bỏ ăn, nằm lăn trong vải xô và phủ tro để tỏ nỗi đau khổ. ⁴ Các tỳ nữ của Ê-xơ-tê và hoạn quan đến thuật cho hoàng hậu nghe chuyện Mạc-đô-chê, nàng rất buồn lòng và lo sợ. Bà gửi quần áo đến để Mạc-đô-chê mặc thay vì mặc vải xô nhưng ông từ chối không mặc. ⁵ Hoàng hậu bảo Ha-thát, một trong những hoạn quan hầu cận nàng đi tìm Mạc-đô-chê để hỏi nguyên do.

⁶ Ha-thát đến cùng Mạc-đô-chê trong khi ông đang ngồi tại công viên thành phố trước cổng

vua. ⁷ Mạc-đô-chê thuật hết mọi việc cho Ha-thát nghe rồi nhả Ha-thát nói cùng hoàng hậu về số tiền mà Ha-man hứa đóng vào ngân quỹ nhà vua để chi phí cho việc thi hành sắc lệnh tiêu diệt dân Do-thái. ⁸ Mạc-đô-chê cũng gửi bản sao sắc lệnh tiêu diệt dân Do-thái đã được ban hành tại kinh đô Su-sơ cho Ha-thát và yêu cầu ông trao lại cho Ê-xơ-tê cùng kể hết mọi việc cho bà nghe để yêu cầu bà can thiệp với vua cho dân tộc mình.

⁹ Ha-thát về thuật lại cho Ê-xơ-tê nghe theo như lời Mạc-đô-chê căn dặn. ¹⁰ Ê-xơ-tê bảo Ha-thát đi nói cùng Mạc-đô-chê rằng, ¹¹ “Tất cả quần thần cùng dân chúng khắp nơi đều biết rằng không ai, bất luận nam hay nữ, được tự ý vào nội điện vua mà không có lệnh đòi. Kẻ phạm luật đó sẽ bị xử tử trừ khi vua đưa cây trượng vàng ra thì mới khỏi chết.”

¹² Lời nhả của Ê-xơ-tê được chuyển lại cho Mạc-đô-chê. ¹³ Mạc-đô-chê nhả với Ê-xơ-tê rằng, “Đừng tưởng ở trong cung vua mà con là người Do-thái duy nhất được thoát nạn. ¹⁴ Nếu con im lặng trong lúc này, dân Do-thái chắc chắn sẽ được giải cứu bằng cách khác, nhưng con và cả gia đình đều sẽ chết. Biết đâu đây là lý do mà con được chọn làm hoàng hậu?”

¹⁵ Ê-xơ-tê bảo nhả cùng Mạc-đô-chê rằng, ¹⁶ “Hãy đi triệu tập tất cả những người Do-thái trong kinh đô Su-sơ, rồi vì tôi mà nhịn ăn, nhịn uống ba ngày ba đêm. Tôi cùng các tỳ nữ cũng

sẽ cứ ăn. Sau đó, dù có phạm luật, tôi sẽ vào gặp vua, nếu phải chết thì tôi đành chịu.”

¹⁷ Mạc-đô-chê làm theo mọi điều Ê-xơ-tê căn dặn.

5

Ê-xơ-tê thưa chuyện cùng vua

¹ Qua ngày thứ ba, Ê-xơ-tê mặc triều phục, đứng châu bên sân trong của cung, đối diện văn phòng vua. Vua đang ngồi trên ngai đối diện cổng vào. ² Vừa thấy hoàng hậu đứng trong sân cung điện, vua rất vui liền đưa cây trượng vàng ra. Ê-xơ-tê tiến đến sờ vào đầu cây trượng.

³ Vua hỏi, “Hoàng hậu Ê-xơ-tê, nàng có việc gì? Nàng muốn xin điều chi? Dù xin phân nửa vương quốc ta cũng sẽ cho.”

⁴ Ê-xơ-tê thưa, “Muôn tâu bệ hạ, nếu đẹp ý bệ hạ, xin mời Ngài cùng Ha-man đến dự tiệc mà thiếp đã chuẩn bị sẵn hôm nay.”

⁵ Vua bảo, “Hãy cho mời Ha-man đến lập tức để làm theo ý muốn Hoàng hậu.”

Vua và Ha-man liền đến dự tiệc hoàng hậu mời. ⁶ Khi đang uống rượu, Vua hỏi Ê-xơ-tê, “Nào bây giờ nàng muốn gì ta sẽ ban cho! Dù xin phân nửa vương quốc, ta cũng bằng lòng.”

⁷ Ê-xơ-tê thưa, “Đây là điều thiếp muốn xin cùng bệ hạ. ⁸ Ngày mai, xin bệ hạ vui lòng cùng Ha-man đến dự tiệc mà thiếp đã dọn sẵn, rồi thiếp sẽ trả lời câu hỏi của bệ hạ.”

Ha-man nổi giận cùng Mạc-đô-chê

⁹ Ha-man rời cung điện, lòng đầy hận hoan và mãn nguyện. Nhưng khi thấy Mạc-đô-chê tại cổng vua, chẳng đứng dậy cúi chào hoặc tỏ vẻ khúm núm sợ sệt trước mặt mình, Ha-man đầy lòng căm tức. ¹⁰ Nhưng ông ta cố nén giận về nhà.

Rồi ông mời bạn bè cùng vợ mình là Xê-rết đến. ¹¹ Ông khoe với họ về sự giàu sang của mình và số con trai mình có. Đồng thời ông cũng thuật việc vua đã tôn trọng ông ra sao và đặt ông chỗ cao nhất trong số các quan trong triều đình. ¹² Ông cũng khoe rằng, “Ta là người duy nhất có vinh dự được mời dự tiệc cùng vua do chính hoàng hậu thiết đãi. Ngày mai ta cũng được hoàng hậu mời làm khách danh dự đi cùng với vua. ¹³ Thế nhưng những điều đó chẳng làm ta vui sướng khi mà ta còn thấy tên Do-thái Mạc-đô-chê cứ ngồi trước cổng vua.”

¹⁴ Vợ Ha-man là Xê-rết cùng các bạn hữu đề nghị, “Hãy ra lệnh dựng một cái giàn cao bảy mươi lăm bộ* rồi sáng mai vào xin vua treo cổ Mạc-đô-chê lên đó, xong rồi hãy vui vẻ mà đi dự tiệc với vua.” Ha-man rất thích đề nghị này. Ông liền ra lệnh đóng cái giàn.

6

Mạc-đô-chê được vinh thăng

¹ Đêm ấy, vua không ngủ được cho nên bảo đem sử ký triều đình đọc cho vua nghe. ² Khi

* **5:14:** bảy mươi lăm bộ Nguyên văn, “50 cu-bit” (khoảng 22 thước).

đọc đến đoạn Mạc-đô-chê khám phá âm mưu ám hại vua của hai quan giữ cổng là Bích-than và Thê-rết.

³ Vua hỏi, “Vậy Mạc-đô-chê có được tuyên dương công trạng và phần thưởng gì không?”

Các cận thần đáp, “Dạ không được gì cả.”

⁴ Vua tiếp, “Ai đang ở ngoài sân vậy?” Lúc đó Ha-man vừa tới ngoài hoàng cung định vào xin vua treo cổ Mạc-đô-chê lên cây giàn ông mới cho dựng xong.

⁵ Cận thần thưa, “Dạ, Ha-man đang ở ngoài đó!”

Vua bảo, “Gọi ông ta vào đây.”

⁶ Ha-man bước vào. Vua hỏi, “Phải đối đãi thế nào với người mà vua muốn ban vinh dự?”

Ha-man thăm nghĩ, “Còn ai mà vua muốn ban vinh dự hơn ta nữa?”

⁷ Ha-man thưa, “Đây là những điều vua nên làm cho người vua muốn ban vinh dự: ⁸ Bảo các tôi tớ khoác áo hoàng gia vào cho người đó, đội vương miện lên đầu và cho cỡi ngựa vua. ⁹ Vị đại thần cao nhất triều đình sẽ nhận áo và ngựa vua. Rồi các đầy tớ vua sẽ khoác áo lên cho người vua muốn ban vinh dự, dẫn người ấy ngồi trên ngựa quanh khắp đường phố kinh đô và hô to lên rằng, ‘Người vua ban vinh dự được đãi như thế này.’”

¹⁰ Vua liền bảo Ha-man, “Nhanh lên, lấy áo và ngựa của ta như lời người vừa nói mặc vào cho Mạc-đô-chê, người Do-thái đang ngồi tại cổng vua. Nhớ không được bỏ sót bất cứ chi tiết nào người vừa đề nghị.”

¹¹ Ha-man lấy áo và ngựa, khoác áo vua vào cho Mạc-đô-chê, đỡ ông lên ngựa vua, dẫn đi khắp đường phố kinh đô, hô to lên rằng, “Người được vua ban vinh dự được đãi ngộ như thế này.”

¹² Sau đó, Mạc-đô-chê trở về cung vua, còn Ha-man vội vã trở về nhà, trùm đầu lại, cảm thấy xấu hổ và nhục nhã vô cùng. ¹³ Ông kể cho Xê-rết, vợ mình cùng các bạn hữu sự việc vừa xảy ra.

Vợ Ha-man và các bạn hữu đã cố vấn ông bảo, “Ông có vẻ thất thế trước Mạc-đô-chê rồi đó! Nếu hắn là người Do-thái, ông không thắng nổi hắn đâu; chắc thế nào ông cũng thảm bại.”

¹⁴ Đang khi họ đang còn nói chuyện thì các hoạn quan của vua tới nơi, hối hả đưa Ha-man đến dự tiệc Hoàng hậu mời.

7

Ha-man bị treo cổ

¹ Vua cùng Ha-man đến dự tiệc của Hoàng hậu Ê-xơ-tê. ² Khi đang uống rượu, vua hỏi Ê-xơ-tê lần nữa, “Em muốn gì ta sẽ ban cho. Dù xin phân nửa lãnh thổ ta, ta cũng sẵn lòng.”

³ Hoàng hậu Ê-xơ-tê đáp, “Tâu vua, nếu thiếp được vua thương, xin cứu lấy mạng sống thiếp cùng cả dân tộc thiếp nữa. ⁴ Thiếp cùng cả dân tộc đã bị bán để bị hủy diệt, sát hại cho tận gốc. Nếu dân tộc thiếp bị bán để làm nô lệ thì thiếp không nói làm gì, vì điều đó chẳng đáng chi cho vua bận tâm.”

⁵ Vua A-suê-ru hỏi hoàng hậu, “Kẻ đó là ai? Đang ở đâu? Ai dám cả gan làm chuyện đó?”

⁶ Ê-xơ-tê đáp, “Kẻ thù ấy chính là tên Ha-man độc ác này.”

Ha-man hoảng kinh trước mặt vua và hoàng hậu. ⁷ Vua nổi giận lôi đình, bỏ ly rượu đứng dậy bước ra vườn. Còn Ha-man thì ở lại van xin hoàng hậu tha mạng vì hắn thấy rõ vua nhất quyết muốn giết mình.

⁸ Khi vua từ ngoài vườn trở lại bàn tiệc, thấy Ha-man đang sắp mình lay lục trên ghế trường kỷ nơi hoàng hậu đang ngồi, vua hét lên, “Bây giờ mà nó còn tính chuyện cưỡng hiếp hoàng hậu ngay trước mặt ta nữa chứ!”

Vua vừa dứt lời, các cận thần xông đến che mặt Ha-man lại. ⁹ Ha-bô-na, một trong các hoạn quan hầu cận thừa, “Ha-man đã cho đóng một cái giàn cao bảy mươi lăm bộ* bên cạnh nhà để định treo cổ Mạc-đô-chê là người đã cứu mạng vua.”

Vua ra lệnh, “Vậy treo cổ tên Ha-man lên đó đi!”

¹⁰ Người ta liền treo Ha-man lên giàn thắt cổ mà Ha-man đã dựng cho Mạc-đô-chê. Rồi vua nguôi giận.

8

Vua ra lệnh cứu giúp dân Do-thái

¹ Trong ngày đó, vua A-suê-ru cho Hoàng hậu Ê-xơ-tê hết cả tài sản của Ha-man, kẻ thù dân

* **7:9:** bảy mươi lăm bộ Nguyên văn, “50 cu-bit” (khoảng 22 thước).

Do-thái, để lại sau khi hấn chết. Còn Mạc-đô-chê được ra mắt vua vì Ê-xơ-tê đã tâu thật cùng vua rằng Mạc-đô-chê bà con với mình. ² Vua tháo nhẫn đã lấy lại từ Ha-man trao cho Mạc-đô-chê. Ê-xơ-tê cử Mạc-đô-chê quản lý tất cả tài sản Ha-man để lại.

³ Một lần nữa, Ê-xơ-tê vào quì dưới chân vua kêu khóc, khẩn khoản xin vua hủy bỏ âm mưu độc ác của Ha-man, người A-gác định tiêu diệt dân Do-thái. ⁴ Vua giơ cây trượng vàng ra cho Ê-xơ-tê, nàng đứng dậy trước mặt vua

⁵ thưa rằng, “Tâu vua, nếu thiếp được đẹp ý vua và vua xét rằng đây là điều phải lẽ, nếu vua thương thì xin vua viết sắc lệnh hủy bỏ văn thư Ha-man đã viết. Ha-man người A-gác, đã gửi chỉ thị hủy diệt dân Do-thái trên toàn vương quốc của vua. ⁶ Làm sao thiếp đành lòng nhìn cảnh đau thương đó xảy đến cho dân tộc thiếp, làm sao thiếp chịu nổi khi nhìn thấy gia đình thiếp bị tàn sát?”

⁷ Vua A-suê-ru bảo Ê-xơ-tê và Mạc-đô-chê, người Do-thái, “Vì Ha-man đã chống dân Do-thái nên ta đã cho Ê-xơ-tê tài sản hấn; quân lính ta cũng đã treo cổ hấn. ⁸ Bây giờ, nhân danh ta, hãy viết một chỉ thị khác theo ý các người cho người Do-thái. Rồi đóng ấn nhẫn vua, vì không có văn thư nào có chữ ký và đóng ấn nhẫn vua mà có thể hủy bỏ được.”

⁹ Các thư ký vua được gọi vào cung ngày hai mươi ba tháng ba tức tháng Xi-van. Họ viết y

theo những gì Mạc-đô-chê yêu cầu rồi gửi cho người Do-thái, các thống đốc, các tướng lãnh chỉ huy ở mỗi tỉnh cùng mọi viên chức khắp nơi trên toàn lãnh thổ từ Ấn-độ đến Ê-thi-ô-bi gồm một trăm hai mươi bảy tỉnh. Văn thư được soạn thảo theo chữ viết và ngôn ngữ địa phương, cho người Do-thái thì viết theo ngôn ngữ của họ. ¹⁰ Mạc-đô-chê sai viết chỉ thị mang tên vua A-suê-ru, đóng ấn nhân vua. Sau đó ông sai quân lính cỡi ngựa hỏa tốc là ngựa nuôi riêng cho vua, mang chỉ thị đi khắp nơi.

¹¹ Theo chỉ thị này, người Do-thái ở mọi nơi có quyền tập hợp để tự vệ. Họ có quyền tiêu diệt, đánh giết và tàn sát kẻ nào tấn công họ kể cả đàn bà con nít của kẻ thù. Họ cũng có quyền chiếm đoạt tài sản của kẻ thù nữa. ¹² Ngày ấn định cho người Do-thái thực hiện chỉ thị này trên toàn đế quốc của vua A-suê-ru là ngày mười ba tháng mười hai, tức tháng A-đa. ¹³ Bản sao chỉ thị này cũng được gửi đến mỗi tỉnh để công bố thành luật cho mọi người dân trong nước biết, cũng để cho người Do-thái chuẩn bị sẵn sàng chống trả kẻ thù.

¹⁴ Theo lệnh khẩn cấp của vua, quân lính cỡi ngựa hoả tốc đem sắc lệnh đi khắp nơi, kể cả cung vua ở kinh đô Su-sơ.

¹⁵ Mạc-đô-chê mặc triều phục xanh và trắng, đội mão miện vàng với áo thụng tím bằng vải gai mịn tốt nhất từ cung vua bước ra. Cả dân chúng kinh đô Su-sơ đều lớn tiếng reo mừng.

¹⁶ Dân Do-thái vô cùng hân hoan, mừng rỡ, sung

sống và vinh dự. ¹⁷ Khi sắc lệnh vua được thông báo đến mỗi tỉnh, thì người Do-thái vô cùng hân hoan. Bất cứ tỉnh hay tiểu quốc nào khi nhận được lệnh vua thì họ mở tiệc liên hoan. Có nhiều người khắp đế quốc nhập tịch Do-thái vì họ rất sợ người Do-thái.

9

Người Do-thái mừng chiến thắng

¹ Ngày mười ba tháng mười hai tức tháng A-đa, là ngày thi hành lệnh vua, ngày mà kẻ thù dân Do-thái mong sẽ đánh bại họ trái lại đã đổi thành ngày dân Do-thái đánh bại kẻ thù mình. ² Người Do-thái tập họp trong các thành phố khắp đế quốc A-suê-ru để tấn công kẻ định làm hại họ. Không ai đủ mạnh để chống lại người Do-thái vì ai cũng sợ họ. ³ Nhà cầm quyền các tỉnh, tướng lãnh cùng quan chức triều đình đều giúp đỡ người Do-thái vì họ rất sợ Mạc-đô-chê. ⁴ Mạc-đô-chê rất được tôn trọng trong cung vua. Danh tiếng ông vang lừng khắp nước vì càng ngày ông càng có thể lực.

⁵ Người Do-thái dùng gươm chống trả kẻ thù, chém giết và tàn sát họ. Những kẻ nào ghét họ cũng bị chung số phận. ⁶ Tại cung vua ở Su-sơ họ giết năm trăm người. ⁷ Họ cũng giết Phạt-san-đa-tha, Đanh-Phông, A-ba-tha, ⁸ Phô-ra-tha, A-đa-lia, A-ri-đa-tha, ⁹ Phạt-ma-na-tha, A-ri-sai, A-ri-đai và Va-giê-xa-tha ¹⁰ tức là mười con trai

Ha-man, con của Ha-ma-đê-tha, kẻ thù dân Do-thái. Nhưng người Do-thái không chiếm tài sản họ.

¹¹ Trong ngày ấy, số người bị giết tại kinh đô Su-sơ được báo cáo lên vua. ¹² Vua bảo Hoàng hậu Ê-xơ-tê, “Dân Do-thái đã giết năm trăm người tại cung vua ở Su-sơ, họ cũng đã giết mười con trai Ha-man. Giờ đây em còn muốn xin điều gì nữa không trong đế quốc ta; ta sẽ làm cho. Xin gì nữa ta cũng sẽ làm cho em.”

¹³ Ê-xơ-tê thưa, “Nếu đẹp ý vua, xin cho người Do-thái tại kinh đô Su-sơ ngày mai được phép hành động như hôm nay và xin vua cho treo xác mười con trai Ha-man lên giàn.”

¹⁴ Vua bằng lòng và truyền sắc lệnh tại Su-sơ cho treo xác mười con trai Ha-man lên giàn. ¹⁵ Người Do-thái tại Su-sơ tập họp lại trong ngày mười bốn tháng A-đa. Họ giết thêm ba trăm người tại Su-sơ nhưng không chiếm tài sản.

¹⁶ Đồng thời người Do-thái trên toàn quốc tập họp lại để tự vệ và tiêu diệt kẻ thù. Họ giết bảy mươi lăm ngàn người thù ghét mình nhưng không chiếm tài sản. ¹⁷ Sự việc xảy ra vào ngày mười ba tháng A-đa. Qua ngày mười bốn, họ nghỉ ngơi và làm ngày ăn mừng.

Thiết lập Lễ Phu-rim

¹⁸ Người Do-thái tại kinh đô Su-sơ đã tập họp để giết kẻ thù trong hai ngày mười ba và mười bốn tháng A-đa. Rồi ngày mười lăm họ nghỉ ngơi, mở tiệc ăn mừng.

19 Vì thế người Do-thái sống tại các vùng thôn quê hay các làng hẻo lánh hiện vẫn giữ ngày mười bốn tháng A-đa để tổ chức ăn mừng và trao quà cho nhau.

20 Mạc-đô-chê ghi lại mọi sự việc xảy ra và gửi thư cho những người Do-thái ở khắp nơi trong nước, không kể gần xa. 21 Ông dặn họ tổ chức ăn mừng hằng năm vào ngày mười bốn và mười lăm tháng A-đa, 22 vì đó là ngày diệt kẻ thù; ngày đổi buồn ra vui, than khóc ra mừng rỡ. Ông dặn họ ăn mừng hai ngày này, trao quà cho nhau và biếu tặng cho kẻ nghèo.

23 Người Do-thái đồng ý làm theo những điều Mạc-đô-chê dặn bảo và mừng lễ hàng năm. 24 Ha-man, con trai Ha-ma-đê-tha, người A-gác, kẻ thù dân Do-thái, người đã định tâm tiêu diệt dân Do-thái và cho bắt thăm định ngày tàn sát. 25 Nhưng khi hay biết âm mưu hãm hại người Do-thái của Ha-man thì vua đã ra lệnh dùng mưu đó hại lại Ha-man. Lệnh vua truyền treo cổ Ha-man cùng mười con trai ông ta lên giàn. 26 Ngày này được gọi là lễ Phu-rim, dịch từ chữ “Phu-ro” (bắt thăm). Vì theo văn thư căn dặn và những điều họ đã chứng kiến hoặc đã xảy ra cho họ 27 nên người Do-thái đã thiết lập tập tục này. Họ cùng con cháu và những người nhập tịch Do-thái đều phải kỷ niệm hai ngày lễ này hằng năm. Họ làm đúng theo cách thức và thời gian mà Mạc-đô-chê đã ghi rõ trong văn thư. 28 Hai ngày lễ này sẽ được ghi nhớ và kỷ niệm từ đó về sau trong mỗi gia đình mỗi tỉnh, mỗi thành phố. Ngày lễ

Phu-rim sẽ luôn được người Do-thái ăn mừng và dặn con cháu đời sau cũng phải luôn nhớ giữ lễ đó.

²⁹ Hoàng hậu Ê-xơ-tê, con gái A-bi-hai, cùng với Mạc-đô-chê, cũng viết văn thư thứ nhì qui định lễ Phu-rim. Dùng uy quyền sẵn có, họ viết để xác nhận văn thư thứ nhất là chính xác. ³⁰ Mạc-đô-chê gửi văn thư cho người Do-thái trong toàn thể một trăm hai mươi bảy tỉnh của vương quốc A-suê-ru với lời chúc lành và chân thật*. ³¹ Ông định ngày mừng lễ Phu-rim. Mạc-đô-chê người Do-thái cùng hoàng hậu Ê-xơ-tê ra chỉ thị cho người Do-thái cùng con cháu rằng: Trong hai ngày này mọi người sẽ cử ăn và than khóc để tưởng niệm. ³² Văn thư của Hoàng hậu qui định việc giữ lễ Phu-rim được ghi vào sổ bộ.

10

Quyền cao trọng của Mạc-đô-chê

¹ Vua A-suê-ru buộc khắp nơi trong nước, kể cả các tỉnh vùng duyên hải phải đóng thuế. ² Những công trình lớn lao cùng uy quyền của vua A-suê-ru, đều được ghi chép vào sách sử ký các vua của Mê-đi và Ba-tư. Ngoài ra các sách vở đó còn ghi các công nghiệp của Mạc-đô-chê người mà vua đã vinh thăng. ³ Mạc-đô-chê, người Do-thái, làm tể tướng đời vua A-suê-ru. Trong vòng người Do-thái ông là vị quan chức

* **9:30:** lời chúc lành và chân thật Hay “thân hữu và chân lý.”
Xa 8:19 dạy cách dân chúng nên giữ lễ.

cao cấp nhất. Ông được dân tộc kính nể vô cùng vì đã giúp đỡ và bảo vệ an ninh cho toàn dân Do-thái.

Thánh Kinh Bản Phổ thông
Easy Reading Version of the Holy Bible in Vietnamese
Verson de lecture facile de la Sainte Bible en
vietnamien

copyright © 2002, 2011 World Bible Translation Center

Language: Việt (Vietnamese)

Translation by: World Bible Translation Center

Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 Giữ bản quyền Phép trích dùng Văn kiện mang tác quyền này có thể được trích dùng đến 1.000 câu mà không cần xin phép. Tuy nhiên phần trích không được gồm nguyên một sách hay quá 50% của phần văn kiện được trích. Khi trích dùng xin nhớ ghi câu sau đây nơi tựa hay trang dành cho tác quyền: Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Do Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 sử dụng do phép của Cơ Quan nói trên. Khi trích Bản Phổ thông vào các mục đích không có tính cách thương mại như chương trình trong nhà thờ, bích chương, bản phim để chiếu lên màn ảnh hay các phương tiện tương tự thì không cần phải ghi toàn thể phần ghi chú tác quyền nhưng phải ghi chữ tắt (BPT) ở cuối mỗi câu trích. Nếu các câu trích hay các trang in lại nhiều hơn 1.000 câu hay hơn 50% của sách được trích, hoặc nếu cần xin phép khác phải liên lạc với Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới để được chấp thuận bằng văn thư chính thức của Cơ Quan. Địa chỉ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới P.O. Box 820648, Fort Worth, Texas 76182 Điện thư: bibles@wbtc.org Mạng lưới: www.wbtc.org Truy cập miễn phí Truy cập miễn phí các bản Thánh Kinh và Tân Ước của Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế giới qua: www.wbtc.org

2013-10-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023

b183ddf1-d374-57ee-a27b-1546141bc5ab